

naa Altona, men det Tog, som gaar fra Altona Kl. 11³² Aften, bruger 15 Timer 38 Minutter om at naa til Frederikshavn; det bruger altsaa 2 Timer 9 Minutter mere til at tilbagelægge Vejen. Naar man saa ser paa Kørehastigheden, kører det Tog, der gaar om Aftenen som Eksprestog fra Frederikshavn, 44 Kilometer i Timen paa den danske Strækning og 51 Kilometer paa den tyske Strækning, medens det Tog, der gaar fra Altona Kl. 11³² Aften og naar Frederikshavn Kl. 3¹⁰ om Eftermiddagen, paa den danske Strækning kører 37 Kilometer, paa den tyske 45 Kilometer i Timen. Det vil altsaa ses, at det har betydelig mindre Kørehastighed baade paa tysk og paa dansk Grund. Man kan nu spørge, om Tyskerne, hvis vi her i Danmark forøgede Kørehastigheden, vilde gøre det samme. Naar man erindrer, at den tyske Jærnbanebestyrelse paa den i Fjor i Antwerpen afholdte Konference selv stillede Forslag om at faa dette Tog forbedret, tror jeg ikke, at der vilde være noget i Vejen for, at de vilde forbedre det paa den tyske Strækning, og hvis vi saa i Jylland vilde køre med samme Hastighed som Afteneksprestoget, vilde vi kunne indvinde 2 a 3 Timer, og Toget vilde da komme til Frederikshavn paa en passende Tid, som Nordmændene vilde sætte overordentlig Pris paa. Fra tysk Side er man jo ikke saa bange for at køre med stor Kørehastighed. Man lægge saaledes Mærke til, at det Tog, som gaar fra Altona Kl. 9 om Morgen, har en Kørehastighed af 56 Kilometer paa tysk Grund, men kun 40 Kilometer paa dansk Grund. Det Tog, som Nordmændene vilde sætte særlig Pris paa at faa forbedret, er imidlertid, som sagt, det, der gaar fra Altona Kl. 11³² og er i Frederikshavn Kl. 3¹⁰. Jeg tror, at det med nogenlunde god Vilje fra dansk Side lod sig gøre at fremme det saaledes, at det kunde være i Frederikshavn omtrent ved Middagstid. Naar det i sin Tid blev sagt fra Regeringens Side, at den ikke saa sig i Stand til at efterkomme Kravet, var det paa Grund af manglende Materiel, men dette kan langt fra siges nu. Naar vi have Materiel til at lade Toget løbe med Sneglefart gennem Jylland, vil det samme Materiel jo kunne benyttes til at sætte større Fart op. Det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) gjorde ved Finanslovens 1ste Behandling opmærksom paa, at det saa lidt mærkeligt ud, at man havde Per-sontog til at løbe op igennem Jylland, uden at de staa i Forbindelse med noget som helst, for blot at ende i Frederikshavn; de

løb lige efter hinanden og havde egentlig ingen Ting at køre med den sidste Del af Vejen. Jeg kan give det ærede Medlem fuldstændig Ret heri; naar man kører med disse Tog, vil man erfare, at den sidste Del af Vejen have de ikke synderlig mange Passagerer at køre med, og hvorfor? Netop fordi de ikke have Forbindelse længere bort. Vi have ingen Forbindelse hverken med Sverige eller Norge. Naar man har set, at Nordmændene have anstrengt sig saaledes for at faa Toggangen forbedret, at de have udkrevet Licitation paa Dampskibe til at besørg Posten fra Laurvik til Frederikshavn for at komme i Forbindelse med de jydsk Baner, og at de ved Jærnbankonferencen have stillet Forslag om at faa Togene forbedrede osv., synes jeg, at det er en Fejltagelse af den højtærede Minister, naar han mener, at der ikke siden 1895 har vist sig nogen Interessse fra norsk Side for at forbedre Togforbindelsen gennem Jylland. Jeg tror, at denne Interesse er til Stede den Dag i Dag. Jeg ved endogsaa, at der endnu i sidste Sommer har lydt Klager deroppe over, at de ikke kunde faa en bedre Forbindelse, der kunde sætte dem i Stand til at faa Kødforsyning fra Frederikshavn. Da der nu er bygget et Eksportslagteri i Frederikshavn, vil Spørgsmaalet være af saa meget større Interesse for den allerstørste Del af Jylland, idet Kreaturerne kunne føres til dette Slagteri og eksporteres derfra. De Købere, som vi fornemmelig have for Øjeblikket, ere netop vore Naboer, Nordmændene, og det forekommer mig, at naar der fremstaar en saadan Kunde for Landbrugsprodukter, som Nordmændene have vist sig at være i de senere Aar, maa man anstrenge sig noget for at imødekomme denne Kunde. Det viser sig jo, at man alle andre Steder søger at lægge saa store Hindringer som muligt i Vejen for vor Kødeksport og Afsætningen af vore Landbrugsprodukter, og man bør derfor gribe til med begge Hænder for at imødekomme de Krav, som her stilles. Naar det kunde bidrage til, at Nordmændene selv ville bekoste Routen med deres Skibe, og vi kunne have Fortjeneste ved Besørgelse af deres Post ad vore Baner, synes jeg, at man maa anstrenge sig noget for at imødekomme dette Krav og gøre dette ene Tog saa meget bedre, som Nordmændene forlange. . . .

Formanden: Jeg vil dog, da der ikke foreligger noget Ændringsforslag om denne Sag, bede de ærede Medlemmer ikke at udbrede sig saa vidtløftigt derom. Selv om